

Izhaja
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Pozornost številke
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda št. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravnništvo:
Celje

Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglasni po tarifu.

Telefon int. št. 65.

„Slovenski Gospodar“ o „manjšinskem“ vprašanju v Sloveniji.

V zadnjem »Slov. Gospodarju« čitamo na uvodnem mestu pod naslovom »Ali so nemčurji narodna manjšina?« članek, ki zasluži, da se spozna z njim tudi tisti del naše javnosti, ki znabiti tega lista ne čita. Pravi se v njem med drugim:

»Med države z narodnimi manjšinami spada tudi naša Jugoslavija. Imamo madžarsko, nemško in rununsko narodno manjšino. Izmed vseh najbolj nenasična je nemška manjšina. Ne mislimo na Nemce v Vojvodini in na Kočevskem: izvzamemo tudi pešičev pravih Nemcev v Mariboru, Ptuj in Celju, pač pa se hočemo poslušeno pomeniti z »Nemci« po ostalih mestih, trgih in vaseh na bivšem Sp. Štajerskem.

Iz kakšnega materiala se rekrutirajo spodnještajerski Nemci, je »Slovenski Gospodar« že pred več kot enim letom obširno poročal. Vsi dobro vemo, da so to sinovi slovenskih staršev, ki so svoj jezik in narodnost zavrgli. Kakšen »nemec« je za božjo voljo tak človek, ki se mora v pogovoru z očetom ali materjo posluževati slovenskega jezika!? Zato jih tudi ne imenujemo Nemce, ker se bojimo, da bi s tem žalili prave in pristne Nemce, če bi jim podtikali tako blago. Kličemo jih že od nekdaj: nemčurje ali nemškutarje.

Nemčurji niso nobena narodna manjšina in vsled tega ne morejo zahtevati od države kakoršnihkoli narodnih pravic. Kar je smrdljiva smet na zlatem pšeničnem klasu, ali na lepo zelenem koruznem stebelju kepa ostudnega, črno sivega blata, to je nemčurstvo na zdravem telesu slovenskega naroda. Kakor mora bolnik, ki ima na životu polno gnojnih oteklin, takoj k zdravniku, če noče, da se mu kri zastrupi in ga ugonobi, enako moramo proti nemčurjem ob pravem času odločno in resno nastopiti. Tu niso na mestu mehke, ampak železne rokavice. Nemčurji niso nevarni samo nam Slovence, lahko postanejo v doglednem času nevarni za državo samo. Le odprimo oči in poglejmo! Veliko vojaščin podvrženih fantov, ki niso marali služiti v jugoslovanski vo-

jašnici, so pobegnili kot zaiči čez mejo v Nemško Avstrijo. Ob priliki raznih pomilostitev so tiho kakor kače prilezli nazaj. Do malega vse take dezertirje najdemo združene v nemčurjskih skupinah.

Ko se je ob razpadu Avstrije zrušil vsenemški most do Trsta, so bili nemčurji iz Slovenije popolnoma obžupani. »Vse je šlo k vragu, tu nam ni več obstanka!« so govorili med seboj. Vezali so cule in si polnili torbe: mislili smo, zdaj in zdaj se bodo zbasali čez plot severne meje. Pa so si premislili. Ko so videli, da Slovenci svojega »barbarizma« ne kažemo proti njim na tak način, kakor koroški »hakenkrajclerji« svojo »kulturo« proti ondotnim Slovincem, so lepo ostali vsak na svojem mestu. Niti najmanj jim ni bilo ogroženo ne življenje, ne premoženje. Namesto, da bi bili zadovoljni v novi slovanski državi, kjer jim — razen javnega hajlanja — ničesar ne manjka, postajajo čedalje bolj oblastni in večkrat smo že čitali v časopisih iz raznih krajev pritožbe proti nemčurjski drznosti in obolosti.

Slovenci smo vse prenehke in premalomarne duše. Svojo narodno zavest in prepričanje smo znali povdarjati in braniti v nekdanji Avstriji, ko sta nas neprestano privijali dunajska in graška vlada. Sedaj se nam kaj takega ni več bati, zato pa smo narodno otopeli in ohromeli, da nam je že vse eno, kaj se godi med nami, ali ima slovenski ali nemški smoter. Imamo narodnjake, ki si vpričio nemčurjskega bogatstva, v nemčurjski trgovini ali gostilni ne upajo po slovenski ziniti; rajši krešejo po nemško. S tem nevede kažejo na eni strani svojo puhlost, na drugi prefirano ponižnost. Nemčurji vse to vidijo, greben jim raste in le vsled naše krivde je mogoče, da se pripeti kaj takega, kar se je zgodilo pred kratkim v nekem kraju, kjer je kmetijska podružnica priredila poduk o umni živinoreji. Kot govornik je nastopil tudi mlad tamošnji posestnik in začel govoriti v — nemškem jeziku. Mučnost je nastala v dvorani, pa ne eden izmed slovenskih udeležencev ni imel poguma, da bi bil govornika opozoril, da pač lahko govori s svojimi pajdaši nemški, ako pa hoče govoriti v imenu kmetijske podružnice, se mora poslužiti slovenskega jezika, ki ga razumejo in govorijo vsi udeleženci,

od prvega do zadnjega. V ravno tistem kraju so nemčurji lansko leto zahtevali nemški poduk v šoli: v adventu jim je nemški Miklavž »na srce polagal«, naj vedno le nemški govorijo in po nemški molijo. Še zaradi pisave rodbinskih imen s slovenskim pravopisom so pošiljali proteste celo na ministrstvo. Mi seveda to vse mirno gledamo, potrpite in molčimo. Škoda, da nam ni dano videti in slišati, kako se nam nemčurji »regajo in posmehujejo, kadar so zbrani sami med seboj; mogoče bi nas to vsaj nekoliko zdrnilo.

Nemčurji gredo polagoma a vztrajno na tisto pot, po kateri so hodili v nekdanji Avstriji. Takrat jim je moralo vse, bodisi kmetijska podružnica, požarna bramba, olupševalno ali telovadno društvo služiti v prvi vrsti za okrepitev in razširjanje nemštva. To staro metodo hočejo nemčurji zopet uvesti in če se Slovenci ne bomo odločno postavili v bran, utegne ta plevel roditi za nas strup in grenek sad. Slovensko časopisje vseh strank bi moralo redno opozarjati na vse zvičajne in Slovincem škodljive korake nemčurjev. Našo vlado opozarjamo, da posveča neprestano vso skrb naši severni meji, kajti nezanesljiv vojak v trdnjavi je veliko nevarnejši kakor očitni sovražnik zunaj obzidja. Nemci od svoje prodirajoče politike nikdar ne bodo odnehali; nemčurji pa so njihovi najboljši zavezniki in njihova prednja straža. Nemčurstvo je termit, ki zamore tukaj na severu — ako se preveč zaplodi — občutno zgrizti in ob priliki kakega vojnega viharja nevarno poškodovati stavbo naše mlade jugoslovanske države.

Najsi je človek programatičen za bivo politično organizacijo, katere glasilo je bil »Slov. Gospodar«, najsi je krepek izraz mnenja, katero ima o stvari uredništvo najbolj razširjenega slovenskega lista v naši oblasti: pozdraviti ga je treba iskreno. In mi storimo to tem rajši, ker smo žal navadno edini list v Sloveniji, ki se dosledno bavi s temi zadevami.

K članku pa pripominjamo, da ni treba delati nobenih izjem tudi v Mariboru, Ptujem in Celjem. Dejstvo je, da bi Nemci tudi v teh najvažnejših naših kulturnih in gospodarskih stališčih ničesar ne pomenili, ako bi jih naše slovensko partizanstvo v svoji

slepoti ne dvignilo na ščit in jih spravilo tako daleč, da so postali kazalec na politični tehtnici. Tako je došel še pred kratkim v mesto Celju v šolski svet Nemeec s slovenskimi glasovi. Upajmo, da se take stvari ne ponove več tu na naši državni meji in da nas sedanja očiščujoča politična kopelj strezni. »Železne rokavice« so tudi v teh mestih potrebne in na mestu, v vsakem oziru, kajti tudi tod obstoja Nemštvo najmanj iz 90% renegatov. Dokazov za naše ljudi menda ni treba. Kvečjemu za one slovenske časopise, ki so nacionalno tako, da ponovimo izraz »Slov. Gospodarja«, »otopeli in ohromeli«, da delajo brez srampu reklamo za prireditve nemških društev in gonijo tja slovenske ljudi. Tudi tu žal ni treba posebej navajati dokazov.

Slovenija — jedna oblast?

Pod tem naslovom poročajo današnje zagrebške »Novosti« sledeče: »Kakor izve Vaš (ljubljski) dopisnik z dobro poučene strani, se nameravajo v zvezi z reformo uprave izvršiti v Sloveniji velike spremembe. Ob tej priliki se bode osnovala iz ljubljanske in mariborske oblasti jedna slovenska oblast, da se na ta način izpolni davni politični ideal Slovencev o ujedinenju Sloveniji. Ob tej priliki bi se vrnila oba velika župana na svoja prejšnja mesta, in sicer ljubljanski veliki župan dr. Fran Vodopivec na položaj profesorja prava na ljubljanski univerzi, mariborski veliki župan dr. Schaubach pa v sodno stroko. Kot najresnejša kandidata za velikega župana enotne slovenske oblasti se omenjata bivši ljubljanski in sedanji beograjski veliki župan dr. Vilko Baltič in inspektor notranjega ministrstva dr. Fran Goršič. Istočasno bi bila zamenjana tudi oba komisarja slovenskih oblastnih samouprav dr. Natlačen v Ljubljani in dr. Leskovar v Mariboru, ki sta po poklicu odvetnika. Za mestno komisarja enotne slovenske oblasti samouprave se omenjajo kot najresnejši kandidati minister v p. in bivši pokrajinski namestnik Ivan Hribar, bivši minister dr. Niko Zupanič in vladni svetnik pri ljubljanskem velikem županu dr. Rudolf Andrejka. Osnovanje enotne slovenske oblasti bi v stvari značilo samo potrditev dejanskega stanja v Sloveniji, ker sta bivša oblastna odbora v Ljubljani in Mariboru itak delala vse v

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

48

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Rdeča kakor višnja je vstopila Pepica in ko je pogledala mater in Vejvaro, je spoznala, da je ljubimec spregovoril.

»Pepica«, je začela mati slavnostno, »gospod Vejvara je poprosil za tvojo roko. Ali hočeš deliti z njim celo življenje hudo in dobro?«

Pepica ni odgovorila.

»Ako je to glas tvojega srca, podaj mi roko, hčerka«, je spodbudila mati. Pepica je podala Vejvaru roko, tresoč se.

Midva dovoliva to, hčerka«, je nadaljevala gosa Kondelikova, »jaz in oče, Bog bodi z vama in poljubita se.« Kakor v sanjah je našel Vejvara usta Pepičina in je pritisnil nanje boječ poljub.

Po tem poljubi je gosa Kondelikova poljubila Vejvaro in potem sproga in ravno tako je napravila s Pepico. S temi poljubi je bila »izjava« končana in zapечатena. Še enkrat je prišla gosa hčer, poljubila jo je in je rekla polglasno, toda tako, da jo je slišal tudi Vejvara:

»Spoštuj ga, hčerka, imela boš dobrega moža.«

»Pri tem-le bi moralo biti že pivo«, se je oglasil gospod Kondelik.

»Tako pride, takoj, stari«, je dobroljno zagotavljala gosa, »sicer bo pa še danes dosti priložnosti...«

Po tej rodbinski sceni je zavladala za Vejvaro duševna tihota; nikdo ni govoril, nihče ni vedel kaj povedati. Res težko je po taki izjavi govoriti. In Vejvara je bil hvaležen, da je prišla čez deset minut teta Urbanova, ki je neznanško debelo pogledala, ko ji je gosa Kondelikova rekla:

»Z gospodom Vejvarom se že poznaš — ženin naše Pepice...«

Čez pol minute pozneje je povlekla teta Urbanova gosa Kondelikovo v spalnico in je hlastno vprašala:

»Ženin? Ali je že spregovoril? Ali je poprosil za njo?«

»Da — sedaj, predno si prišla...«

»Jezus, Marija!« je sklenila teta žalostno roke. »Da niste mogli malo počakati, kar sem živa, še nisem videla tega...«

Teta Urbanova je bila neomožena, petdesetletna gosa, klepetava ženska, zgovorna, neskončno občutljiva, tupam bahava, toda povsem dobra.

»No, molči, Katinka, on je ravno hitel, dokler smo bili sami — to je rodbinska zadeva. Toda imeli bomo zaročo — danes, in pri tem boš...«

Zunaj je zazvonilo drugič — prišel je gospod Slaviček. In takoj potem je pokukal v spalnico gospod Kondelik.

»Beti — tak prinesi na mizo — jaz bi snedel vola — vsi smo že tu...«

In čez nekaj časa je dražil nosove vseh, ki so sedeli pri mizi, ščegetajoči

duh mrzlega svinjskega jezika, ne dolgo potem pa je napolnil obednico vonj zlato pečene gosi.

Ko je gosa Kondelikova podajala gostom, je pristopila k teti Urbanovi, sklonila se je k nji in je pošepetala:

»Dva lončka masti sem dobila iz nje, Katinka...«

XVI. V pravem teku.

Onega večera ni mogel Vejvara jesti. Gledal je sicer svinjski jezik, toda mislil je samo na rožnato barvo te ljubezne jedi in v svoji fantaziji je bil naenkrat v rožnatem parku, kjer se je sprehajal ob strani ljubljene Pepice. V nos mu je sicer prišel ščegetajoči duh jezika, toda pri tem delu Vejvarove glave se je tudi ustavil. V duhu — in človek čuti včasih tudi v duhu različen vonj, že davno ne več duhteč — v duhu je čutil Vejvara opojni vonj iznišljenega rožnatega parka, koder se je sprehajal s Pepico. Gledal je predse s široko odprtimi očmi in ni videl, kaj se godi okoli njega. In vstrahil se je skoro, ko je nad seboj zaslišal glas gospe Kondelikove, prišla je v lice in mu je naložila na krožnik.

»Poljubljam roko — poljubljam roko, milostljiva gosa...« se je zahvalil Vejvara in se je branil. »Dovolj — dovolj...«

»Ne bodite otročji, Vejvara«, je opomnil gospod Kondelik, »in jejte. Danes popoldne ste že lahko vse prebavili — morate dohiteti...«

Gosa je s pogledom ustavila daljše besede Kondelikove. Na srečo se nista zmenila za to niti teta Urbanova niti

gospod Slaviček in gospod Kondelik se je spomnil ter je hitro dodal:

»No, po sebi sodim — salamensko sem lačen! Le daj mu, le! Po tem se dobro pije.«

Ah, jed, pijača! Kaj je bilo vse to danes Vejvari, ko je premagal poslednjo zapreko — (v svoji bojazljivosti in neizkušnosti je smatral dovoljenje starišev res za »zapreko«) — in je prišel do cilja. Ali se res je pri takih priložnostih? Ali more jesti človek, ki je ravnokar poprosil za roko mladenke?

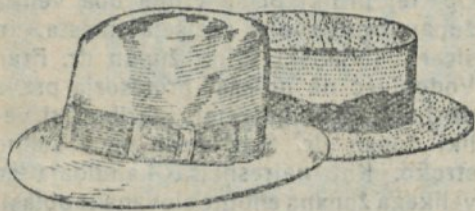
No, Vejvara je prišel onega večera sami do prepričanja, da tak dogodek v življenju ne izključuje niti jedi niti pijače. Morda zato, ker mu je Pepica vedno prigovarjala? Ker ga je silila.

Pepica ni stregla danes gostom. Gosa Kondelikova ni tega pustila. Odkazala je hčerki mesto poleg Vejvare in stregla ji je kakor kakemu imenitnemu gostu. Mati je vedela, kaj se spodobi. Vejvara in Pepica sta danes glavni osebi. Ako bi ne bilo teh dveh, ne bilo bi te večerje. Mislila je instinktivno in ne vedoma, da se danes rodbina Kondelikova razdeljuje na dve rodbini. Čeprav bo Pepica še par mesecev doma — od danes naprej bodo vse njene misli, čuti, hrepenenje in upi merili drugam. Od danes naprej ima gosa Kondelikova svojo hčer kakor izposojeno. Že ni več popolnoma njena — je že Vejvarova. — Kako hitro bo minilo teh par mesecev — Pepica bo pod očetovo streho res samo gost. Toda vkljub temu se je veselila gosa Kondelikova s pregovorom mater: kdor oženi sina, ga zgubi — kdor omoži hčer, dobi sina. In go-

sporazumu, ter imela čisto skupne seje. Mislimo, da je celo to poročilo zelo preuranjeno. Reorganizacija naših oblasti se bode najbrže izvršila, ni pa še gotovo, da bi se hotelo ustvariti tako veliko oblast kakor bi bila v slučaju spojitve Maribora in Ljubljane, slovenska. In po tem pa — kaj bi tajli? Ljubljana nam po skušnjah izza prevrata nič ne diši. Za njo je eksistirala vedno samo bivša Kranjska, nas je pa obravnavala in izkoriščala kot kolonijo. Argumentirati za Ljubljano z ujedinjeno Slovenijo, je depasirano, saj je tretjina in še več našega naroda žal izven naših državnih mej.

Spor z Avstrijo radi izvoza naših svinj.

Že pred tedni smo poročali, da hočejo avstrijske oblasti ovrniti uvoz naših in tudi čeških svinj v Avstrijo. Avstrijska država je namreč izdala nove veterinarske naredbes, glasom katerih se morajo naše zaklane svinje pošiljati v Avstrijo z drobno vred in da se morajo te svinje pregledovati že na avstrijski postaji. Neglede na to, da bi bilo čiščenje takih svinj že samo na sebi težavno ali nemogoče, je treba tudi pomisliti, kake škode lahko nastanejo zlasti poleti, ako se ogledovalna procedura le malo zavleče. Naša vlada je poslala na Dunaj inspektorja Lazareviča, da stvar preštudira in ji stavi primerne predloge. Postopanje avstrijskih veterinarskih oblasti pomeni izrecno kršenje zadnje trgovinske pogodbe med Avstrijo in Jugoslavijo. Če Avstrija ne popusti in pride do carinske vojne, ne bodemo zlasti mi v Sloveniji prav nič žalostni, saj nam je ta trgovinska pogodba itak skoraj onemogočila izvoz naših lahkih svinj in težke govedi.

GOSPODJE

se morajo danes ravno tako kakor dame ravnati po modi in svoje potrebe tih kupovati, kjer je izbira velika, kvaliteta dobra in cene nizke. Predno si nabavite klobuk, slamnik ali čepico, ogledite si velikansko zalogo v veletrgovini

R. Sterneckl, Celje,

kjer dobite pokrivala po sledečih nizkih cenah: klobuk navadni volneni 50 Din, boljši 70, modni 88, fini v vseh modernih barvah 110, iz zajčje dlake 180, lovski 78, fantovski 35, slamnik 20, 30, 36 in 60 Din, za fantje 17, dečlice 12, čepice 31, 34, 40, 52 in 69 Din. Nakup neprisljen.

d **Odrecite se kajenju**, ker dim kvari zavese. Le, če vzamete za pranje SCHICHTOV »RADION«, lahko kadite brez skrbi.

d **Popravila gramofonov** izvršuje Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 105

spra Kondelikova je bila tako ponosna na tega bodočega sina. Zet pri magistratu! Morda bo nekoč svetnik kakor gospod Vonasek. In ona bo tašča svetnikova!

Pepica, ki je sedela poleg Vejvare, je tega vedno silila:

»Jejte — gospod Vejvara! Vzemite! Napravite mamici veselje...«

Teta Urbanova je hlastno jedla. Kakor za stavo, samo da bi že krozniki izginili iz mize, da bi nastalo slednjic to, k čemur je bila pravzaprav povabljena.

Kolega Vejvarov, gospod Slaviček, je bil prvi gost. Ni se oziral niti na desno niti na levo in je jedel — vedno jedel, kadarkoli mu je domača gospodinja ponudila. Gos v tem času — in taka domača gos! Dobri ljudje, ti Kondelikovi! Mojster sam vedno naliva in daje s tem dober vzgled. Vejvara si je dobro izbral. In na tihoma je Slaviček računal, da bo z Vejvarovo ženitvijo zopet ena prijateljska rodbina več, kamor bo prišel včasih na domačo večerjo. Gotovo ga povabita.

Večerja se je končala — nastala je tišina. Kondelik je bil sit in se mu ni ljubilo govoriti; gospod Slaviček je skromno molčal in je čakal, da vse »oživi«, teta Urbanova pa ni hotela začeti govoriti, da ne bi zadrževala tako stvari, ki morajo še priti na vrsto. Sedela je ravno, nepremično, gledala je postrani na ljubimca in je spodobno poskušala iz kozarca.

Vejvari bi zadostovala samo Pepičina družba. Vedno je iskal pod mizo njen roko in jo je stiskal, prstek za

Domače vesti.

d **Naša kraljevska rodbina na Bledu**. V kraljevskem dvorcu na Bledu se vrše živahne priprave za sprejem naše kraljevske rodbine. Po vsej priliki pride Nj. Vel. kraljica z obema princema na Bled sredi maja. Nj. Vel. kralj pa še le meseca junija. Tekom poletja pride na obisk romunska kraljevska rodbina.

d **Ljubljanska opera v Celju**. V nedeljo, dne 7. t. m. popoldne je gostovala ljubljanska opera v celjskem mestnem gledališču s Savinovo »Lepo Vido«. Opera je v motivih zelo pestra, melodiozna in izvrstno instrumentirana. Risto Savin je ustvaril z »Lepo Vido« delo, na katerega smo lahko po vsej pravici ponosni. Zasluga na velikem uspehu, ki ga je doživela opera v razprodanem gledališču v Celju, gre predvsem g. ravnatelju Poliču kot dirigentu in režiserju. Peveci so želi burne aplavze. Zlasti je treba omeniti gospodično V. Majdičevič (»Lepa Vida«), gg. Banovca, Janka in Betetta ter gđc. Ribičevič in Španovc. Plesi so bili dobro naštudirani. Predstavi je prisostvoval tudi g. skladatelj, ki je bil predmet viharnih ovacij. Po daljšem presledku je doživelo Celje zopet prvi glasben dogodek. Ta predstava »Lepa Vida« je petindvajseta, tudi malo častitke k 70-letnici komponista.

d **Sramotno je, da moramo** nekatere naše slovenske Celjane še vedno podučevati, da narodno zaveden Slovenec vendar ne more in ne sme hoditi na prireditve nemškonskonalnih društev — in naj potem prirede karkoli in kjerkoli. Ali vidite kakega Nemca, da, celo nemškutarja na prireditvah naših nacionalnih društev? Ali jih je bilo — menda z neko edino izjemo — kaj včeraj pri predstavi ljubljanske opere? In to je umetnost, ki je vsaj toliko vredna ko odigranje posameznih glasbenih komadov pri »zamorcju«. Toda Nemci hladnokrvno bojkotirajo tudi slovenske nepolitične, glasbene prireditve. Mnogi naši ljudje pa —

d **Umrl je danes zjutraj ob 2. uri** v celjski bolnici 64letni vpok. profesor g. Josip Gorečan, novocerkovski rojak. N. v. m. p.!

d **Za Dijško kuhinjo in Podporno društvo za uboge učence na gimnaziji** je prispeval profesorski zbor drž. realne gimnazije v Celju namesto venca na grob svojemu tovarišu g. Josipu Gorečanu.

d **Tridesetletnico svoje nastanitve v Celju** je praznoval te dni v ožjem rodbinskem krogu ugledni zlatar in juvelir g. Rafko Salmič, ki je poleg svojega poklica tudi cela desetletja priden delavec v naših narodnih društvih. Zname so njegove zasluge v Celjskem

prstkom, samo kadar ga je pogledala teta Urbanova, je spustil Pepičino roko in je naglo dvignil svojo na mizo. Bil je pri tem ves rdeč, kakor da bi ga kdo zasačil pri prepovedanem činu. Sramoval se je. Teti Urbanovi ni ušlo to in je vselej po takem Vejvarovem iznenadenju nabrala obraz v prijazne gube, kakor da bi hotela reči: Privoščita si, mladica, to je pravzaprav izmed vsega najboljšo...«

Nj trajal dolgo ta molk. Gospa Kondelikova že sama ni mogla več čakati, prišla je naenkrat iz kuhinje in je postavila na mizo dve steklenici vina in šest kozarcev.

»Kaj pa daješ to sem. Beti?« se je čudil gospod Kondelik.

»Stari, stari«, je rekla priliznjeno gospa. »Kaj dajem! Spijemo na zdravje kozarec vina — ali si pozabil?«

»No veš«, je menil gospod Kondelik, »mislim, da bi bilo boljše, ako bi ostali pri pivu... Vsaj kar se mene tiče...«

»Dobro, stari, potem bomo pa zopet pili pivo — toda sedaj moramo zaliti z vinom. K temu ne spada pivo.«

Hitro je postavila pred vsakega kozarec, napolnila ga je in se je vrnila k svojemu stolu. Toda ni sedla. Prijela je za svojo čašo in je rekla slavnostno:

»Sedaj moram cenjenima gostoma, teti Urbanovi in gospodu Slavičku, naznaniti, da slavimo nepričakovan, toda radosten rodbinski dogodek...«

Teta Urbanova se je sklonila in je zrla vprto na gospo Kondelikovo, z izrazom velike napetosti, kakor da bi se ji niti ne sanjalo, za kaj se gre.

„Moj mož
sme kaditi,“

pravi mlada gospa Mica. „Ne škodi, če so zastori malo zakajeni, ko se pa lahko takoj operejo. Ne mučim se s pranjem, ker vse to opravi RADION čisto sam.“

Varuje perilo!

pevskem in kasneje Dramatičnem društvu. Danes predseduje podružnici Jugoslovanske matice in nas navdušuje na delo za naše zaslužne brate. Prisrčno častitamo!

d **Redna javna seja celjskega občinskega odbora** se vrši v petek ob 6. uri popoldne.

d **O prekrasno slikanem stropu** v celjski grofiji (porotna dvorana) predava danes ob 6. uri popoldne v ljubljanski sekciji Jugoslov. historičnega društva na univerzi g. dr. Fr. Stele. Ker je stvar zelo zanimiva, bomo skušali dobiti vsaj izvleček tega predavanja za naš list.

d **Vreme** imamo lepo, a prilično hladno. Te dni, po zadnjem snegu, je celo zmrzovalo. Včerašnje poročilo beograjske metereološke postaje pravi, da je bila včerašnja jutranja temperatura po celi državi pod ničlo. V Beogradu je včeraj celi dan dežilo in snežilo. Veliko snega je padlo v soboto in včeraj po Bosni in Hercegovini, celo po srednji Dalmaciji, kjer ga imajo celega pol metra, tako da je bojda na ozkotirni progi Split—Sinj obtičal v snegu ne le običajni potniški, temveč tudi pomožni vlak. Toda to nekoliko preaprilsko senzacijo pričujemo z vsjo rezervjo. Tega pol metra snaga je včeraj že zmanjkalo. Hladno vreme pa imajo tudi po celi severni Italiji.

d **Na Aeroklubovi veselici** v soboto, se je pomotoma odnesel možki površnik. Odda se naj pri hišniku Cotiču v Narodnem domu.

d **Ljudsko vseučilišče**. V ponedeljek 15. t. m. bo predaval gosp. prof. Srečko Brodar »O sledovih pračloveka na Olševci« ter nam pokazal izkopane predmete, za katere se zelo zanimajo antropologi.

d **Občinske davščine in naklade v Celju**. Mestni magistrat celjski naznanja, da je z dnem 1. aprila zapadel v plačilo drugi obrok občinskih davščin na vozila in naklad (8% najemniški vinar, 2% kanalska pristojbina in 12%

vodarina) za tekoče leto. Stranke, ki so v zaostanku s plačili, se pozivajo, da zapadle zneske plačajo pri mestni blagajni najkasneje do 15. maja 1929 v izogib eksekutivnemu postopanju.

d **Iz celjske policijske kronike**. Jedna edina prijava: Nek dvajsetleten delavec pri stavbeniku Golograncu je priredil danes ob 1. uri zjutraj mal koncert po Novi cesti v Gaberju, kar je tudi prostodušno priznal in izjavil, da je priredil koncert sebi v zabavo.

d **Prvovrstna in sigurno kaljiva semena vseh vrst**, poljska kot vrtna se dobe pri tvrdki Anton Fazarin, Celje.

d **Župnijo Dobrno** je dobil g. Franc Urleb, doslej župnik v Črešnjinah nad Vojnikom.

d **Iz poštne službe**. Premeščen je služitelj 2. skupine g. Vinko Prevalnik iz Štor v Celje.

d **Umrla je v Šmarju pri Jelšah** gospa Marija Habjanova, soproga znanega gostilničarja in mesarja. N. v. m. p., rodbini pa naše sožalje.

d **Velika poneverba**. Mostarski mestni blagajnik Čemajlovič je poneveril 515.421 dinarjev. Pred sodiščem je izjavil, da denarja ni porabil za se, temveč za bivšo radikalno stranko. Dobil je 4 leta ječe.

d **Dvesto angleških turistov** se mudi sedaj v Dalmaciji, kjer si ogledujejo posamezna mesta.

d **Slovenska Matica** prične v kratkem z razpošiljanjem knjig. Vsi oni člani, ki so sprejeli od poverjenika položnice, naj članarino čimprej poravnajo. Knjige sme poverjenik izročiti le onim, ki bodo plačilo izkazali. Ako je kdo položnico založil, lahko plačilo izvrši osebno pri poverjeniku, odnosno dobi pri njem novo položnico.

d **V Sevnici** je umrla v starosti 94 let vdova po civilnem inženirju gospa Lujiza Smrekar.

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

d Uprava oblastne kmetijske šole v Št. Jurju ob j. ž. javlja, da se preložitava vsled neugodnega vremena in zasedbe prostorov po učiteljskem tečaju oba dvodnevna vrtnarska tečaja po Blinokostih in sicer za učitelje in učiteljice 24. in 25. maja, za ostale udeležence pa 21. in 22. maja.

d Iz Vojnika. Tu je umrla gospa Marija Grilec, roj. Senica, v starosti 67 let. Kako je bila rajnka obče spoštovana in priljubljena, je pokazala obilna udeležba na pogrebu, ki se je vršil ta petek. Naj v miru počiva, rodbini pa naše sožalje!

d Z Brega pri Celju. Blizu Dornove hiše krade nekdo ponoči smrečje. Čudno je, da ga doslej niso zasačili niti sosede niti straža. — Vsled podrte »grenadirjeve« brvi imamo veliko prometno oviro. Z brodom si ponoči ne moremo pomagati. Želimo in prosimo, da bi se popravilo brvi čim prej izvršilo.

Roborin, čaj za želodec in čiščenje krvi, uspešno sredstvo proti debeljenju, slabi prebavi, habituelne obstipacije. Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja lekarna A R K O Zagreb, Ilica br. 12.

d Prostovoljno gasilno društvo v Ložnici pri Žalcu priredi v nedeljo, dne 14. aprila ob 8. uri zvečer v dvorani g. Robleka v Žalcu gledališko igro »Prisega o polnoči«. Vabljeni so domači in sosede, ker je prebitok namenjen za naročeno društveno brizgalno.

d Smrtna nesreča. Iz Vitanja poročajo: Na Veliko soboto je nesel 75 letni posestnik Jožef Hrastnik iz Skomer vrečo moke domov. Med potom je padel na kamenitem potu in se je tako težko ranil na glavi, da je na posledicah kmalu na to umrl.

d Nov naziv naše države? Beograjski listi sodijo, da se pripravlja v zvezi z ostalimi reformami tudi nov naziv naše države, ki bi se glasil »Jugoslavija, kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev«. S tem bi se na zunaj bolje označilo našo državo in narodno edinstvo.

d Pomoč za dalmatinsko Zagorje. Poljedelsko ministrstvo je dalo dalm. Zagorju dva miliona za nakup krme in jeden milijon za nabavo semenja in koruze. Denar bodo morali ti Dalmatinci z delom na novih cestah odslužiti.

d Novi vinski zakon še ni podpisan, kakor smo napačno javili tudi mi.

Elegantno damsko perilo izdeluje M. ŠRIBAR, CELJE, Gosposka ul. 27.

d Strahotna železniška nesreča v Romuniji. Vsled napačno postavljene kretnice je skočil na postaji Babovici pri Bukarešti brzovlak s tira. Stroj se je zvalil po železniškem nasipu, vozovi pa so se spredaj kar zasadili drug v drugega. Mrtvih je 38, težko ranjenih pa 72 oseb. Preiskava je dognala, da so to strašno nesrečo zakrivilo nepazljivi železniški nastavljenjci.

d Prepoved žganja v Romuniji. Romunska vlada namestila prepovedati izdelovanje in prodajo vseh vrst špirita in žganja. Tovarnam se bode dovolil gotov rok, da si preurede obrate v druge svrhe. Pivo in vino bodeta še dovoljena.

d Dva nova oblastna kmetijska urada se ustanovita v Celju in Ormožu. Pri tema uradoma in pa pri oblastnem kmetijskem uradu v Mariboru bodo nastavljeni oblastni kmetijski strokovnjaki, ker se takozvani »srezki ekonomski« odpravijo.

d Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Celju namerava tudi letos prirediti svojo veliko javno tombolo in sicer dne 29. ali 30. junija. Z ozirom na to se vsa cenj. društva na prošajo, da blagovolijo upoštevati humanitarni namen te prireditve ter po možnosti ne prireajo v tem času nikakršnih drugih prireditev.

d »Savez hrvatskih vinogradara« je na svojem občnem zboru dne 6. aprila spremenil svoja pravila tako, da so lahko člani te zveze tudi sadjarji. Pri nas imajo vinogradniki in sadjarji vsak svojo posebno organizacijo.

d Preslavna zamorka Jožefina Baker priredi tudi v zagrebškem »Palace-kinu« v sredo in četrtek plesna večera.

d Iz Prekope pri Vranskem. Dne 2. t. m. je umrl nenadne smrti g. Franc Krničnik st., posestnik v Stopniku, bivši večletni občinski odbornik občine Prekopa, skrbni gospodar in dober vzgojitelj svojih otrok. Bil je mož dela, ki je vzorno skrbel za svojo družino. Bil je tudi blaga duša za sosede ter je rad vsakemu v zadregi in nesreči priskočil na pomoč. Da je bil priljubljen občan, je pokazal njegov časten pogreb, ker ga je spremilo na zadnji poti veliko število občanov in več občinskih odbornikov z županom. Čast njegovemu spominu.

d Umor radi automobila. V soboto zjutraj so našli na cesti pri Novem Sadu mrtvo truplo nekega Mijatovića, avtoizvoščka. Umorjenega je najel neznan gospod, da ga pelje v okolico. Ker so našli pri Mijatoviću ves denar, uro in druge stvari, je neznan potnik Mijatovića najbrže radi tega, da se polasti njegovega automobila in pobegne čez mejo. Lahko, da ga zasleduje policija radi kakega zločina.

d Mariborska podružnica Slov. plan. društva je imela minul četrtek svoj občni zbor. Iz občinskih odborniških poročil te velike in delavne podružnice posnemamo: Lani je ustanovila podružnica gradbeno zadrugo »Ribniška koča«, ki ima že zbrane glavnice 189.000 Din, tako da se bode moglo v kratkem času z gradnjo koč začeti. Stroški so proračunani na 600.000 Din. »Mariborsko koč« je obiskalo lani 4.441 oseb; kočja je vrgla Din 36.155 čistega dohodka za društvo. Koča na Klopem vrhu je obiskalo lani 2.067 planincev. Društvo se bavi tudi z načrtom, da postavi planinsko zavetišče tudi na Kozjaku, ki nudi krasen razgled, a je doslej še malo znan.

d »Poletni čas«, kakor smo ga imeli pri nas upeljanega med vojno, imajo še vedno na Francoskem, Angleškem, v Belgiji in na Nizozemskem. Prične v noči med 20. in 21. aprilom in traja do polnoči med 5. in 6. oktobrom.

d Ordinaljska dneva v Vitanju. Ker ni zasedeno mesto distriktnega zdravnika, bode ordiniral v Vitanju vsako sredo in soboto dopoldne okrajni zdravnik g. dr. Goričan iz Konjic.

d Cene za seno in slamo v Mariboru. V soboto je bilo na trg pripeljanih 16 voz sena in 4 vozovi slame. Seno se je prodajalo po 160—200, slama pa po 110—120 dinarjev za kg.

d Zgradba privatnih carlinskih skladišč na železniški postaji Sušak. Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani pozivlja vse interese, ki se zanimajo za gradbo privatnih skladišč na postaji Sušak, da ji javijo svoje naslove in sporočijo v koliki meri bi bili pripravljeni se udeležiti finansiranja gradbe javnih skla-

dišč in koliko prostora bi potrebovali v teh skladiščih.

d Gasilci — pohitite z naročili za Hojanovo strokovno gasilsko knjigo. Naročila sprejema Herman Zupan, Ljubljana, Gradišče št. 10.

d Vrat si je prerezal na kolodvoru v Fali 28 letni krojaški pomočnik Alojz Dornik, in sicer radi nesrečne ljubezni. Spravili so ga v mariborsko bolnico, kjer je pa že na pragu umrl.

d Mož mora jesti, kar žena skuha. Budimpeštanska sodna kurija je razsodila v nekem ločitvenem procesu, da mora mož jesti, kar shuha žena. Ako tega ne stori, se mora izreči ločitev zakonu, ker se čuti lahko žena v svojem dostojanstvu žaljena. Poročilo je datirano z 2. aprilom.

d »Predstavnštvo gospodarskih organizacij mariborske oblasti« so nedavno ustanovili mariborski industrijski, obrtni in trgovski krogi. Pravijo, da bodo pritegnili še zastopnike kmetijstva in denarnih zavodov. Ustanovitelji utemeljujejo potrebo te organizacije na sledeči način: »V mariborski oblasti se je zadnja leta prav neprijetno občutilo pomanjkanje gospodarske korporacije, ki bi se brez vsake strankarske primesi, zgolj iz gospodarskih vidikov zanimala za specialne interese prebivalstva. Ukinitve finančnega ravateljstva v Mariboru in premestitev kontrole dohodkov sta silno težka udarca za vse prebivalstvo, pripravljaja pa se menda tudi likvidacija mariborske oblasti same, kar bi imelo težke posledice ne samo za gospodarske kroge temveč sploh za vse prebivalstvo.

d Zanimivo predavanje v Ljubljani. V soboto je predaval v dvorani hotela »Union« v Ljubljani kulturni predstavnik lužiških Srbov g. Jan Skala, o položaja lužiških Srbov. Enaka predavanja bode imel po vseh naših večjih mestih. Vse naše časopisje in vsa naša javnost iskreno pozdravlja na naših tleh predstavnika najmanjšega slovanskega naroda!

d Oddaja zakupa kolodvorske restavracije na Pragerskem se bode vršila potom ofertalne licitacije dne 23. aprila pri ljubljanskem železniškem ravnateljstvu.

d Poštna hranilnica kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev uvede s 15 aprilom 1929 mednarodni virmanski promet s svobodnim mestom Danzig (Gdansk) preko čekovnega zavoda v Danzigu pod istimi pogoji, ki veljajo za ta promet z ostalimi državami. Podrobna pojasnila glede izplačilnega in virmanskega prometa daje brezplačno podružnica Poštne hranilnice v Ljubljani, pri kateri se tudi lahko naroče sezname imetnikov ček. računa ček. zavoda v Danzig-u.

d Preiskava radi Schleglovega umora v Zagrebu. Novi šef zagrebške policije dr. Bedeković nadaljuje z vso ostrojtjo preiskavo radi umora novinarja Schlegla v Zagrebu. Dal je aretirati veliko število hrvatskih omladincev, ker se sumi, da so hrvatski omladinici v zvezi z atentatom. Teh mladih ljudi je sedaj zaprtih okoli 200.

d Varano zaupanje. Posestnik Primož R. iz Štor pri Celju je javil mariborski policiji, da je preteklo jesen shranil pri mariborskem sedlarju Fanu P., ki je sedaj brez stalnega bivališča, celotno pripravo za razsvetljavo pri avtomobilu, dinamo, reflektor itd. v vrednosti 4000 Din. Ko je prišel včeraj posestnik v Maribor, da dvigne svoje stvari, je mogel doznati le, da sedlarja že dolgo ni več na svojem svoječasnem stanovanju. Mož je s tujo lastnino vred neznano kam zginil.

d Učiteljski ferijalni savez priredi letošnje počitnice potovanje v Bulgarijo. Ali ne bi kazalo pritegniti tudi inteligenco iz drugih stanov, ki se istotako za pri nas žal tako malo znano Bulgarijo zanima?

d Osoške hranilne vloge na Češkem. V zadnjem »Učiteljskem Tovarišu« poroča g. meščanskoškolski ravnatelj Lajovic iz Tržiča o smotretem pospeševanju varčevanja med otroci po čehoslovaških šolah. Kaki rezultati se dajo s tem doseči, kaže to, da se je naložilo na 261.283 hranilnih knjižic, ki so jih razdelile češke hranilnice z malimi začetnimi vlogami od 1, 2, 3, 5 in celo 10 čeških kron, celih 79 milijonov čeških kron. (Take vloge se ne smejo dvigniti pred dovršenim 21 letom). K temu je napisal g. Lajovic sledečo pikro pripombo: »Kaj se je pa med slovensko mladino storilo v zadnjih desetih letih za povzdigo varčnosti? Ustanovila se je poštna hranilnica, kjer lahko vložijo šolska deca vsak, tudi desetparski prihranek. Nekateri hranilnice imajo nekoliko železnih nabiralnikov med mladino, toda ti so tako redko sejani, da ne pridejo v poštev. Nobena hranilnica ne izkazuje posebej, koliko vlog ima od šoloobvezne mladine, šole same ne posvečajo varčnosti in njenemu vzgojnemu pomenu in povzdigi sile narodnega gospodarstva prav nikake pažnje in lo ponajveč radi tega, ker učitelji sami niso dosti poučeni o tej prevažni panogi in si v nobenem slučaju še sami ne znajo pomagati, kaj šele, da bi vedeli za važnost hranilnic in poznali ustroj hranilnic.«

d Strašna zakonska tragedija. Zakonska Pukšič iz Špuehlj pri Ptujju sta bila komaj dve leti poročena, kljub temu pa sta se neprestano prepirala. Že tri mesece po poroki sta se začela pretepati, vsled česar je žena robatega moža zapustila in živela ločeno od njega. Vložila je tudi tožbo

Otvoritev slaščičarne.

Cenj. občinstvu vljudno naznanjam, da sem zopet **otvoril** svojo **ново** **renovirano**

1-2

slaščičarno.

Prosim cenj. stranke, da mi dose-danjo naklonjenost ohranijo tudi v bodoče.

Ivan Rebeuschegg
slaščičarna
Celje, Glavni trg.

Oskrbnik

oženjen, če mogoče brez otrok, izvežban v poljedelstvu in pri živini ter samostojen pri vseh gospodarskih delih, se išče za srednje posestvo. Naslov v upravi.

2-3

Štefan Stražek

čevljarica delavnica, Celje, Kovaška ulica priporoča svojo veliko zalogo tovarniških čevljev in čevljev lastnega izdelka. Priporoča se gg. učiteljem in uradnikom. Naročila po meri. Popravil: točna. Oddaja tudi na obroke. Ravnokar dospeli ortopedski čevlji za boljše noge (ploščnate noge) itd.

Nov gramofon

»Edison Bell« s ploščam, se poceni prod. Naslov v upravi.

Beli zobje

olepsajo vsak obraz. Cesto že zadostuje samo enkratno čiščenje z prijetno osvežujočo Chlorodont-pasto, da se doseže lep sijaj slonovine tudi na stranicah zob, ako se vporablja posebno izdelano ščetkico za zobe. Ostanki jedi, ki ostajajo med zobmi ter povzročajo radi gnilobe neprijeten duh ust, odstranjujejo se najtemeljiteje s Chlorodont-ščetko. Poskusite najprej z malo tubo Chlorodont-paste, ki stane Din. 8.—. Chlorodont ščetka za otroke, za dame (mebke ščetine), za gospode (trde ščetine). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom Chlorodont. Dobiiva se povsod. — Pošljite nam ta oglas kot tiskovino (omot ne zalepiti) dobili boste brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tvoornice Zlatorog, Oddelek Chlorodont, Maribor. 54

za ločitev zakona; v sredo je bila v Ptuj, da bi to zadevo pospešila. Ko se je vračala domu, jo je na cesti v Budini srečal mož in ji je po hudem prepiru zasadil kuhinjski nož v hrbet. Zena se je takoj nezavestna zgrudila in za pol ure na cesti umrla. Pukšiča so še tisto noč aretirali.

Strašen umor slovenskega živinskega trgovca na potu v Krapino. Ni še dolgo tega, kar smo poročali, da je bil ubit neki živinski trgovec iz Lancove vasi na nekem travniku blizu Podlehnik. Sedaj pa je bil ubit živinski trgovec Jakob Širolnik iz Nove vasi pri Ptuj in sicer na cesti iz Ptuja v Krapino, v maceljskem pogorju. Med potjo se mu je pridružil neka Glas iz Pregrade. Ko sta došla v gozd, ga je Glas pobil s palico na tla in je nezavestnemu zabil lesen klin v grlo ter mu iztaknil oči. Vzel mu je 20.000 dinarjev v gotovini in hranilno knjižico za 15.000 dinarjev. Glasa so orožniki že prijeli in je zločin priznal.

Železniški most čez Savo pri Zagrebu se je toliko obrabil, da je pričel v sredini popuščati in bi lahko prišlo do katastrofe. Vsled tega se je železniško ministrstvo odločilo, da bo zidalo družega, ki bo stal okrog 40 milijonov dinarjev.

Manjša opremljena soba v vili, snažna in solnčna, s posebnim vhomom, se odda takoj. Vprašati v Jurčičevi ul. 5.

Krompir

savinjski, vsako množino za seme po Din 2.— za kg, semenski oves i. dr. vedno v zalogi.

Trgovina Plavc,
Celje, Vrazov trg.

Na hrano in stanovanje

sprejemem takoj ali začetkom prihodnjega leta dva boljša dijaka ali dijakinji. Naslov v upravi. 3-3

Premog iz vseh rudnikov prvovrsten dobavlja in dostavlja trgovina **Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4**

Proda se po ugodni ceni popolnoma nov visokofrekvenčni **masažni aparat** z ultravioletnimi žarki. Naslov v upravi.

Sprejemem **trgovskega pomočnika** z dobro predizobrazbo. Ponudbe na Ivana Ravnikarja, Celje. 3-2

d Potrdila o konkurenčni sposobnosti pri državnih nabavah. Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani opozarja na novo naredbo g. ministra trgovine in industrije z dne 13. marca 1929 pod št. 3872/III glede izdajanja potrdil o konkurenčni sposobnosti za državne licitacije. V smislu te naredbe je v potrdilih, katere izdaja zbornica za udeležbo na licitacijah, navesti: 1) s katerim odlokom, kedaj in pod katero številko je bila tvrdka, ki se hoče udeležiti ofertalne licitacije, sodno protokolarirana, 2) od katere obrtne oblasti, kedaj in pod katero številko ji je bil izdan obrtni list. Pri tvrdkah, ki niso sodno protokolarirane, ker po zakonu niso dolžne biti sodno protokolarirane, je treba to v potrdilu posebej navesti. V potrdilu mora zbornica tudi navesti, da je tvrdka nesumljivo neoporečna, zanesljiva, stanovitna in vztrajna v vsakem poslu, ki ga prevzame ter da je kvalitativno in materijalno sposobna za popolno izvršitev dotične nabave, kar je v potrdilu še posebej poudariti. Pri navedenem je navesti za vsak konkreten primer tudi predmet in količino nabavke ter državno ustanovo, za katero je dotična nabava določena. V potrdilu je navesti tudi katera državna ustanova je objavila dotično ofertalno licitacijo. Zbornica opozarja zato vse interese, da v prošnjah za izdajo takih potrdil navedejo potrebne podatke, da se jim more izdati zaželeno potrdilo. Taksa in pristojbine za potrdila o konkurenčni sposobnosti tvrdk znaša Din 30.—.

d Katoliška katedrala v Beogradu. Beograjski nadškof dr. Rodić je svoječasno zaprosil beograjsko občino, naj bi v centru mesta prepustila primerno stavbišče za zgradbo katoliške katedrale v Beogradu. Beograjska občinska uprava se dolgo ni mogla odločiti, da bi ugodila tej prošnji. Šele sedaj je komisar beograjske občine inž. Savčić zadevo rešil in poklonil katoliški cerkveni občini v Beogradu za zgradbo katedrale v Moravski ulici v bližini kolodvora stavbišče v izmeri 3500 kvadratnih metrov.

d Med prijateljicami: »Svetujem Vam, draga gospa, da vzamete za pranje perila SCHICHTov »RADION«. Poglejte današnji oglas!«

Književnost.

k Ilka Vašte - Burgerjeva: Umirajoče duše. Zgodovinski roman iz baročne Ljubljane. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani, 1929. 220 strani (Prosveti in zabavi, 23.) Broširana knjiga Din 52.—, v originalni vezavi Din 62.—, poština Din 2.—. Konec 17. in v prvi polovici 18. stoletja je doživljala Ljubljana zlate dobe svojega umetniškega udejstvovanja. »Zdi se mi, kakor da se prebujamo iz dolgoletnega spanja, kakor da bi nam vstajala nova doba, pravzaprav kakor da že stojimo sredi nove dobe in se bližamo njemu višku.« Tako jo je povelčeval

Albus Zvono-milo pere temeljito in ne vsebuje škodljivih sestavin.

Albus Zvono-milo je blago milo, izdelano iz čistih masti in nima nikahih jedkih dodatkov. Z divno belo milnico pere perilo lahko in brez muke ter čuva tudi najnežnejšo tkanino. Z **Albus Zvono-milom** lahko operete vse, kar prenese vodo, od najfinejše svile do najdebelejšega sukna. Gospodinja, ki uporablja **Albus Zvono-milo**, ve, da je vedno in enako dobro.

Albus Zvono-Sapun

proizvaja: **Albus tvornica mila d. d. Novi Sad.**

ALBUS ZVONO-MILO se dobiva v vseh trgovinah.

mojster Mislej na razkošni veselici l. 1702. ustanovljene ljubljanske akademije glasbenikov ter radostno zrl na meščane, kako se dvigajo v sijaju in tekmujejo z najbogatejšimi plemenitimi. Večina krasnih novih poslopij čaka le še poslednje roke pravega umetnika, ki jim ustvari lepoto, in končno je prišel tudi ta: Francesco Robba. »Odkar je on nastavljal v moji delavnici dleto, mi je roka utrpnila. Zdelo bi se mi sramotno, da bi poleg tega genija še kdaj dvignil kladivo — razen, kadar mu sekam temelj, podstavek za njegovo umetnino.« S spoznanjem »umiranja« svoje umetniške »duše« se je stvaritelj semeniškega portala poklonil nesmrtnemu geniju Robbovemu. Vse te zanimive, a nam modernim tako daleč odmaknjene dobe ljubljanskega življenja s svojimi navadami in razvadami, slabostmi in veličino, nam je pisateljica prestavila v vseh podrobnostih, ki se

kakor pisani kamenčki združujejo v lepo zaokrožen mozaik. Iz bogate vsebine, podane v 12 poglavjih, označenih s pomembnimi letnicami od 1702 — 1755, se dvigata zlasti dva motiva: umetniško delovanje časti in denarja žejnega Robba, ki mora vse svoje večje umetniške uspehe dosledno poplačati z nesrečami v lastni rodbini, ter tragična ljubezen slikarja Mencingerja do Robbove žene Zike; oba pa spaja simpatični zvonar Gašper Francki s svojim zlatim srcem. Med plastično podanimi opisi naj omenimo le veselico na Ljubljani, kapucinsko procesijo na velikonočni petek, slavnostni sprejem treh »odrešencev«, ki so jih ponoči ugrabili vojaki med novake, ter požar v Kranju. Z veliko ljubeznijo in z obsežnim znanjem napisano delo bo naslo med občinstvom brezdvomno mnogo hvaležnih čitateljev. Knjigo je izdala Tiskovna zadruga v Ljubljani.

Učiteljski zbor drž. realne gimnazije v Celju naznanja, da je po kratki bolezni umrl gospod

Josip Gorečan

profesor v pokoju

Pokojnega, ki je bil do l. 1925. član učiteljskega zbora, vedno iskren tovariš in srčno dober vzgojitelj mladine, ohrani v najlepšem spominu.

CELJE, dne 8. aprila 1929.

LJUBJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavnica
Din 50.000.000.—

Rezervni zaklad okoli
Din 10.000.000.—

Centrala: Ljubljana, Dunajska c.

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metkevič, Novi Sad, Novo mesto, Prevalje, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst.

Brzovjavni naslov:
Banka Ljubljana

Telefon št. 261,
413, 502, 503 in 504

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.